

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

23 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:
președinte –Petru Ursache,
judecătorii – Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2013 de inculpatul

Pascari Petru Nicolae, născut la 10 iulie 1981, originar din s. Rublenița, r-nul Soroca; domiciliat în s. Slobozia-Cremene, r-nul Soroca, domiciliu temporar în mun. Chișinău, str. Haltei 2;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 10.08.2012 - 03.12.2012 (prima instanță)*
- 2. 31.01.2013 – 04.03.2013 (instanța de apel)*
- 3. 08.08.2013 – 23.10.2013 (instanța de recurs)*

Asupra admisibilității recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 03 decembrie 2012, **Pascari Petru Nicolae** a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 34 alin. (2) și 82 Cod penal la 4 (patru) ani închisoare în penitenciar de tip închis.

2. În fapt, instanța de fond pe baza probelor administrate la dosar a constatat că, Pascari Petru la data de 20 iulie 2012 în jurul orelor 18:00, aflîndu-se pe str. Aleea Gării 1, mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate alcoolică, avînd scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, s-a apropiat de Răileanu Sergiu Ion, care se deplasa pe strada menționată și i-a aplicat acestuia două lovituri cu pumnul în partea stîngă a capului, după care a sustras în mod deschis de la ultimul bunuri, cauzîndu-i o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 2 290 lei, după care, cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, din motiv că nu a comis faptele incriminate, prima instanță dând o apreciere incorectă probelor, a pronunțat o sentință ilegală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2013, a fost respins apelul inculpatului ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a statuat că, afirmațiile inculpatului Pascari Petru, prin care acesta a negat sustragerea deschisă a bunurilor părții vătămate Răileanu Sergiu cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața, cu cauzarea de daune considerabile, sunt ca fiind neveridice, deoarece au fost combătute prin totalitatea de probe administrate de către organul de urmărire penală și cercetate de către instanțele de fond.

5. În recursul ordinar declarat de inculpat se solicită casarea hotărârii instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, din motivul încălcărilor de procedură comise în cadrul urmăririi penale și a ședințelor de judecată.

La fel, recurentul invocă faptul că, partea vătămată Răileanu Sergiu și martorii Ojog Aliona și Tataru Ghenadie au depus declarații false, sub presiunea colaboratorilor de poliție, iar în rezultat dosarul a fost unul fabricat.

Autorul recursului mai indică:

- instanța de judecată a încălcat prevederile art. 199 Cod de procedură penală, neaducându-i forțat pe martorii sus indicați în ședința de judecată;

- nu s-a dispus efectuarea unei expertize privind ridicarea amprentelor de pe bunurile sustrate;

- nu s-au luat în considerație declarațiile martorilor Ostaficiuc Marcel și Aleinov Alexandr, care au declarat că au văzut inculpatul care fugea printre case, însă nu au văzut să ia careva bunuri de la partea vătămată;

- partea vătămată a declarat că i-au fost aplicate două lovituri, însă nu s-a adresat organelor competente pentru a constata leziunile corporale.

6. Verificând argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, din care se întrevede încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.

Potrivit dispoziției art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs și explicarea problemei de drept de importanță generală adoptată în cauza dată.

În recursul ordinar declarat de inculpat nu este specificat în ce constă problema de drept de importanță generală ce există în cauză și care este eroarea comisă de instanțele de judecată, ce ar motiva casarea hotărârilor.

Autorul recursului ordinar nu a descris fapta constatată de instanța de apel și nu a invocat dezacordul său cu temeiurile invocate de acestea în hotărârile adoptate.

Autorul recursului a invocat cu totul alte argumente care nu-și găsesc reflectare în temeiurile menționate în art. 427 Cod de procedură și anume că instanțele de judecată nu au dat o apreciere corectă probelor administrate pe cauza dată, de aceea consideră că a fost incorect condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Este de menționat că un asemenea temei nu este prevăzut de lege pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluziile despre vinovăția lui **Pascari Petru Nicolae** - în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, să fie juste și întemeiate.

În susținerea acesteia, instanța de apel a menționat că prima instanță a făcut o încadrare juridică corectă acțiunilor lui Pascari Petru, bazându-se pe cumulul de probe concludente și pertinente, administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul examinării cauzei penale, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Răileanu Sergiu, ale martorilor Ostaficiuc Marcel, Aleinov Alexandr, Ojog Aliona, Tataru Ghenadie, cât și prin : procesele-verbale de confruntare din 25-26 iulie 2012 între partea vătămată Răileanu Sergiu și Pascari Petru, între ultimul și martorii Aleinov Alexandru, Ostaficiuc Marcel, Tataru Ghenadie și Ojog Aliona (f.d. 20-25); ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare din 20 iulie 2012 (f.d. 27-28); procesul-verbal de examinare a obiectelor din 23 iulie 2012 (f.d. 29); ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 23 iulie 2012 cu foto-tabelul (f.d. 30-39); recipisa lui Răileanu Sergiu privind primirea bunurilor sustrase din 03 august 2012 (f.d. 70).

Argumentul recurentului privind faptul că nu a sustras în mod deschis bunurile părții vătămate Răileanu Sergiu cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață, nu poate fi reținut de instanța de recurs din motiv că acestea sunt combătute prin totalitatea de probe administrate de către organul de urmărire penală și cercetate de către instanța de apel.

Instanța de apel just a conchis că, declarațiile martorilor Ojog Aliona, Tataru Ghenadie, Aleinov Alexandru și Ostaficiuc Marcel nu pot servi temei de achitare a inculpatului, pe motiv că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului Pascari Petru în comiterea infracțiunii incriminate.

Din aceste considerente, nu pot fi reținute ca fiind întemeiate afirmațiile recurentului precum că decizia de condamnare în privința sa, în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal este ilegală și neîntemeiată, mai mult ca atât, argumentele invocate referitor la procedura de apreciere a probelor țin de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanțelor de fond.

Cît privește pedeapsa stabilită inculpatului Pascari Petru, la aplicarea acesteia, s-a ținut cont pe deplin de prevederile art. 7, 61, 75, 82 Cod penal, ea fiind echitabilă, adecvată personalității acestuia, care anterior a fost condamnat, faptelor

comise, dar și circumstanțelor cauzei și just i-a aplicat acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare, care va fi corespunzătoare faptei săvârșite, va asigura atingerea scopului pedepsei și va contribui la corectarea și reeducarea inculpatului.

Referitor la celelalte argumente invocate de recurent, Colegiul penal menționează că acestea sunt vădit neîntemeiate, deoarece concluzia instanței de apel privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal este în concordanță deplină cu probele administrate și nu prezintă temei de îndoială.

Din aceste motive, recursul declarat de inculpatul Pascari Petru este inadmisibil, fiindcă argumentele invocate sunt vădit neîntemeiate.

7. Din aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Pascari Petru Nicolae* împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2013 în cauza penală în privința sa, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 noiembrie 2013.

Președinte
(semnătura)
Petru Ursache

Judecător
(semnătura)
Ghenadie Nicolaev

Judecător
(semnătura)
Vladimir Timofti

**Copia corespunde originalului
Judecător:**

Ghenadie Nicolaev